

Arrest

nr. 291 616 van 7 juli 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46 bus 1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 8 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 9 december 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 16 juni 2021.

1.2. Op 28 april 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die op 1 september 2022 bij arrest nr. X verzoeker tevens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde.

Verzoeker diende tegen voormeld arrest een cassatieberoep in dat door de Raad van State op 25 november 2022 niet toelaatbaar werd verklaard.

1.3. Op 10 november 2022 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.4. De commissaris-generaal verklaart dit volgende verzoek om internationale bescherming op 26 januari 2023 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraanse nationaliteit en bent u een etnische Arabier. U bent afkomstig van Ahvaz. U werd opgevoed als moslim. Zo'n 15 jaar voor uw vertrek uit Iran was u een woning aan het schilderen, toen u opmerkte dat de eigenaar van de woning naar een christelijke satellietzender aan het kijken was. De man zei u dat hij zijn hart aan Jezus gegeven had en stelde u voor om samen met u bij zijn vrienden te gaan om samen te zitten. U woonde twee christelijke bijeenkomsten bij in de woning van één van zijn vrienden in de regio Gulestan. Uit angst dat u of uw familieleden in de problemen zouden komen, nam u afstand van deze mensen en volgde u via uw eigen satelliet deze christelijke zender. De zender zond gebedsliederen uit en er werd gitaar gespeeld en over Jezus gepraat. Hetgeen u op deze zender hoorde was erg verschillend van wat Iraniërs in Iran over Jezus zeggen. U wilde u graag bekeren tot het christendom maar kon dit niet doen in Iran omwille van de strenge regels daarover. In 1381 (21 maart 2002 – 20 maart 2003) trouwde u. U en uw echtgenote gingen later uit mekaar en uw ex diende klacht tegen u in omdat u haar niet betaald had. U werd veroordeeld voor het niet nakomen van uw financiële verplichtingen ten aanzien van uw ex en zat een keer drie maanden en een keer één week in de gevangenis van Sepidar. Door uw echtscheiding werd de zaak afgesloten. In 1388 (21 maart 2009 – 20 maart 2010) werd u gearresteerd toen u kledij aan het verkopen was langs de kant van de weg tijdens protesten in de periode van de presidentsverkiezingen. U was toen niet politiek actief, maar praatte wel over de protesten en wisselde politieke berichten uit met uw kameraden. U was tegen Ahmadinejad gekant en wilde niet dat hij opnieuw aan de macht kwam. U was een aanhanger van Mir-Hossein Mousavi. U werd meegenomen naar een locatie van de inlichtingendiensten op het Chahar Shir plein. U werd er drie weken vastgehouden en gefolterd. Men zei u steeds dat u moest opbiechten dat u bij de betogers hoorde en dat u bij een politieke partij of organisatie hoorde. Aanvankelijk zei u dat u geen lid was van een politieke partij of organisatie, maar omdat u dit niet kon volhouden door de folteringen zei u uiteindelijk dat u lid was van een politieke partij of organisatie om de folteringen te laten ophouden. U kon echter geen politieke partij of organisatie opnoemen omdat u er geen kende. U vroeg uw folteraars een politieke partij of organisatie te noemen zodat u kon bekennen dat u er lid van was. Na drie weken werd u tijdelijk vrijgelaten omdat u niets bekend had. Bij uw vrijlating zei men u dat men u zou komen zoeken als er nog betogingen zouden plaatsvinden, dat men wist dat u lid was van een politieke partij die rellen organiseert, en dat u verantwoordelijk geacht zou worden voor elke betoging die daar plaats zou vinden. In een document werd u genoemd als hoofd van een groepering. Na uw vrijlating besloot u zich bezig te houden met politieke activiteiten. U verstuurde politieke berichten naar anderen, maar nam nooit deel aan protesten en ronselde nooit mensen om een politieke organisatie te vormen. De Iraanse autoriteiten stuurden mensen achter u aan. U was niet altijd thuis, maar hoorde van uw vader en van de burens dat veiligheidsagenten verschillende keren langsgesproken waren. Ze doorzochten het hele huis om bewijsmateriaal te vinden. Uw familie zei de agenten telkens dat u er niet was. De agenten antwoordden dan dat dat hen niet kon schelen en dat ze zouden blijven terugkomen, of u er nu was of niet. Op een dag vertelde een kameraad van u, die een agent van de inlichtingendiensten was, dat uw naam op een lijst stond en dat u steeds in de gaten gehouden zou worden. Hij waarschuwde u dat men u zou komen zoeken als er iets gebeurde. Omwille van problemen met de Iraanse autoriteiten verhuisde u naar Teheran. In Teheran kon u niet in vrijheid leven onder uw eigen identiteit. Uit vrees om opgepakt en geïdentificeerd te worden maakte u voor uw dagelijkse aankopen gebruik van een bankkaart op naam van het pasgeboren zoontje uw broer. Eind 2016 verliet u op legale wijze Iran. Met de autobus reisde u op legale wijze naar Turkije, waar u twee maanden verbleef. In Turkije zag u dat u de mogelijkheid had om christelijke activiteiten te hebben en ging u naar de kerk. Vervolgens reisde u op 23 oktober 2016 op illegale wijze met een boot naar het Griekse eiland Xios. Op 28 november 2016 verzocht u de Griekse autoriteiten om internationale bescherming. U verbleef ongeveer drie jaar op Xios en vervolgens zeven à acht maanden in Athene. In Griekenland bekeerde u zich tot het protestantisme en gaf u uw hart aan Jezus. Op het eiland Xios was er geen kerk waar men gedoopt kon worden. U nam er deel aan activiteiten van de getuigen van Jehova, hoewel dat niet het soort christelijke activiteiten waren waaraan u wilde deelnemen. In Athene nam u deel aan lessen, bijeenkomsten en vieringen en werd u op 30 maart 2019 gedoopt. U moedigde vluchtelingen en migranten aan om zich te bekeren en naar de kerk te gaan. Zonder het einde van uw procedure om internationale bescherming af te wachten, vloog u op 3 december 2019 met een Spaanse identiteitskaart die u niet toebehoorde van Griekenland naar België.

Omdat u vreesde geëxecuteerd te zullen worden omwille van uw politieke activiteiten en u uw religie niet vrij zou kunnen beleven verzocht u de Belgische autoriteiten een eerste maal internationale bescherming op 9 december 2019. Ter ondersteuning van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u kopies van uw paspoort, uw geboorteboekje, uw identiteitskaart en uw legerdienstkaart alsook een originele brief van uw psycholoog en psychiater, uw originele doopcertificaat en een screenshot van een geblokkeerde Instagrampublicatie neer.

Op 29 april 2022 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof gehecht kan worden aan uw politieke activiteiten in Iran noch aan uw vervolgingsfeiten. Ook werd opgemerkt dat uw politieke berichten die u op uw Instagramprofielen publiceerde een opportunistisch karakter vertoonden. Tot slot werd er geen geloof gehecht aan uw bewering het christelijke geloof aan te hangen. Tegen deze beslissing diende u een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) die de beslissing van het CGVS bevestigde op 1 september 2022. U trok daarop naar de Raad van State die uw cassatieberoep verwierp op 25 november 2022.

Zonder België te verlaten diende u op 10 november 2022 een volgend verzoek om internationale bescherming in. U haalt hierbij aan dat u nog steeds bekeerd bent en lid bent van Faraza en contact hebt met een andere oppositiepartij die manifestaties organiseert. U protesteert zelf ook tijdens betogingen in Brussel. U helpt soms bij die manifestaties. U verwijst ook naar de huidige situatie in Iran.

Ter staving van uw volgend verzoek om internationale bescherming legt u brieven en foto's neer betreffende uw aanwezigheid op erediensten en bijbelstudies van de Verenigde Protestantse Kerk in Brugge, een brief in het Farsi en foto's betreffende uw deelname aan betogingen, een foto van uw Belgische vriendin waarmee u graag zou willen trouwen en een foto van Iran King, een online vergadering met mensen uit Iran van over de hele wereld.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in het administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw eerste volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Er dient benadrukt te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u er niet in geslaagd was om uw vermeende bekering tot het christendom alsook uw politieke activiteiten in Iran aannemelijk te maken. In beroep werd de beslissing van het CGVS door de RvV bevestigd. Uw cassatieberoep werd verworpen. Bijgevolg resten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u en uw echtgenoot betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Inzake uw volgend verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat deze volledig in het verlengde ligt van uw eerste verzoek waaraan geen enkel geloof kon worden gehecht, zijnde uw beweerde bekering (verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 09/01/2023, vraag 17 & 19). Dat u aanwezig bent op erediensten en bijbelstudies van de Verenigde Protestantse Kerk in Brugge is een verderzetting van een ongeloofwaardig bevonden bekering en kan dan ook geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Reeds in het kader van uw eerste verzoek ontkende de RvV niet dat u in België actief bent binnen de protestantse gemeenschap. Daarentegen werd wel opgemerkt dat een deelname aan activiteiten niet volstaat om een oprechte bekering aan te tonen, die is ingegeven vanuit een dieperliggende overtuiging. U maakte namelijk de oprechtheid van uw

bekering allerminst aannemelijk, aldus de RvV. Het voorleggen van documenten waaruit blijkt dat u in België christelijke activiteiten uitvoert, doet hieraan geen afbreuk. Betreffende de door u neergelegde documenten in dit verband, zoals de brieven en de foto's, kan nog opgemerkt worden dat, om bewijskrachtig te zijn, documenten dienen te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, hetgeen hier geenszins het geval was. Wat betreft de brief van de kerkraad dient eveneens te worden opgemerkt dat dit stuk werd opgesteld op uw vraag. Het gesolliciteerd karakter ontnemt het stuk zijn objectieve bewijswaarde.

Ook uw bewering lid te zijn van de organisatie Faraza en een andere oppositiegroep en aldus te hebben deelgenomen aan manifestaties in Brussel (verklaring volgend verzoek DVZ, vraag 18) werd reeds beoordeeld door de RvV in het kader van uw eerste verzoek. In het kader van uw volgend verzoek voegt u louter toe ook te hebben geholpen op die protestacties tegen het regime. Door het louter herhalen van dezelfde motieven en zaken toe te voegen in het verlengde daarvan, slaagt u er niet in een nieuw licht te laten schijnen op die eerder gemaakte beoordeling van de RvV. U toont nog steeds niet aan dat u door uw deelname aan deze protesten in België in het vizier zou zijn gekomen van de Iraanse autoriteiten en u doet hiermee geen afbreuk aan het feit dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers, evenmin hebben zij veel aandacht aan wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet hebben gezet. U slaagde er in het kader van uw eerste en tweede verzoek niet in aan te tonen dat u reeds een verhoogd risicoprofiel had die bij terugkeer een groter risico loopt om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. De door u neergelegde foto's en brief doen geen afbreuk aan deze vaststellingen. Wat betreft de brief geschreven door Fereidun Farsi dient eveneens te worden opgemerkt dat deze handgeschreven brief door eender wie op uw vraag kan zijn neergepend. Het gesolliciteerd karakter ontnemt ook dit stuk zijn objectieve bewijswaarde. Op basis van voorgaande toont u niet aan dat u als activist dermate zichtbaar zou zijn en u hierdoor in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou gekomen zijn.

Wat betreft de foto van Iran King tijdens een vergadering met mensen uit Iran van over de hele wereld (verklaring volgend verzoek DVZ, vraag 19), dient te worden opgemerkt dat u nergens concretiseert wat u met deze foto wilt aantonen. Deze foto kan aldus geenszins gezien worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Waar u aangeeft te willen huwen met uw Belgische vriendin van wie u een foto neerlegt (verklaring volgend verzoek DVZ, vraag 19), dient te worden opgemerkt dat dit een motief is dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een relatie of zelfs een integratie in België. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen.

Tot slot heeft uzelf geen elementen of stukken aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de huidige algemene situatie in Iran waarnaar u verwijst (verklaring volgend verzoek DVZ, vraag 20), een nieuw element zou zijn dat de kans aanzienlijk vergroot dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming, noch zijn er in het dossier dergelijke elementen aanwezig. Er moet worden vastgesteld dat het louter en op algemene manier verwijzen naar een algemene situatie niet volstaat om te worden beschouwd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt. U heeft immers nagelaten om concreet te duiden op welke manier de algemene situatie een impact heeft op uw specifieke situatie bij terugkeer naar Iran. Daarnaast werden er geen elementen geïdentificeerd die erop zouden wijzen dat de algemene situatie een impact zou hebben op uw persoonlijke situatie.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsverplichting, van "de regels van de bewijslast", van de zorgvuldigheidsverplichting, van de artikelen 2, 3, 9 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) en van de artikelen 2, 4 en 10 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en volhardt in zijn bekering. Hij benadrukt de neergelegde documenten en stipt de huidige situatie in Iran aan waarbij tevens een risico wegens gepercipieerde verwestering wordt aangekaart.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd:

- een kerkelijke attestatie van 22 oktober 2022;
- een artikel van De Standaard van 2 februari 2023 "Folterpraktijken ontmoedigen verzet";
- een artikel van Amnesty International van 27 januari 2023 "Iran: Quash death sentences of young protesters subjected to gruesome torture";
- een artikel van VRT van 27 januari 2023 "Iraanse asielzoeker die tot tweemaal toe op vliegtuig werd gezet naar Turkije, moet ons land (voorlopig) toch niet verlaten".

2.2.2. Op 24 mei 2023 brengt verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota bij waaraan hij volgend stuk toevoegt:

- COI Focus: "Iran. Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten" van 10 mei 2023.

2.2.3. Op 29 mei 2023 brengt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota bij waaraan hij volgende stukken toevoegt:

- kopie van een brochure/tijdschrift van de Verenigde Protestantse Kerk in België waarin verzoekers project voor de Syrische en Turkse slachtoffers van de aardbeving wordt toegelicht;
- kopie van een artikel uit "KW Brugge onze warme stad" getiteld "*Vluchteling A(...) maakt boekensteunen ten voordele van Turkije en Syrië*" van 31 maart 2023;
- uittreksel uit sociale media van de Protestantse Kerk Brugge aangaande de geloofsbelijdenis van verzoeker met Pinksteren;
- screenshot van verzoekers profiel op sociale media;
- programma en screenshot inzake de protestantse eredienst van 7 mei 2023 op VRT.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.2. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt: *“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.*

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen

aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.3. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.3.3.1. Verzoeker volhardt in het kader van zijn volgende verzoek in zijn bekering en benadrukt de neergelegde documenten. Hij geeft tevens aan lid te zijn van een oppositiepartij alsook contacten te hebben met andere oppositiepartijen en deel te nemen aan manifestaties.

Tot slot stipt verzoeker aan niet te kunnen terugkeren naar Iran wegens de huidige veiligheidssituatie aldaar.

Verzoeker heeft ter staving van zijn eerste volgend beschermingsverzoek volgende documenten neergelegd op het CGVS: brieven en foto's betreffende zijn aanwezigheid op erediensten en bijbelstudies van de Verenigde Protestantse Kerk in Brugge, een brief in het Farsi en foto's betreffende zijn deelname aan betogingen, een foto van zijn Belgische vriendin waarmee hij graag zou willen trouwen en een foto van Iran King zijnde een online vergadering met mensen uit Iran van over de hele wereld.

Middels zijn verzoekschrift legt verzoeker volgende stukken neer: een kerkelijke attestatie van 22 oktober 2022; een artikel van De Standaard van 2 februari 2023 "Folterpraktijken ontmoedigen verzet"; een artikel van Amnesty International van 27 januari 2023 "Iran: Quash death sentences of young protesters subjected to gruesome torture" en een artikel van VRT van 27 januari 2023 "Iraanse asielzoeker die tot tweemaal toe op vliegtuig werd gezet naar Turkije, moet ons land (voorlopig) toch niet verlaten".

Bij aanvullende nota van 29 mei 2023 maakt verzoeker nog volgende stukken over: een kopie van een brochure/tijdschrift van de Verenigde Protestantse Kerk in België waarin verzoekers project voor de Syrische en Turkse slachtoffers van de aardbeving wordt toegelicht; een kopie van een artikel uit "KW Brugge onze warme stad" getiteld "*Vluchteling A(...) maakt boekensteunen ten voordele van Turkije en Syrië*" van 31 maart 2023; een uittreksel uit sociale media van de Protestantse Kerk Brugge aangaande de geloofsbelijdenis van verzoeker met Pinksteren; screenshot van verzoekers profiel op sociale media; het programma en screenshot inzake de protestantse eredienst van 7 mei 2023 op VRT.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.3.2. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat het (eerste) volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.3.3.3. Met betrekking tot de verklaringen van verzoeker aangaande zijn vervolgingsvrees wegens zijn bekering tot het christendom en wegens zijn politieke activiteiten merkt de Raad op dat verzoeker deze elementen reeds heeft aangebracht in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming hetgeen reeds eerder door de commissaris-generaal en de Raad werd beoordeeld.

Zo wordt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende opgemerkt:

“Er dient benadrukt te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u er niet in geslaagd was om uw vermeende bekering tot het christendom alsook uw politieke activiteiten in Iran aannemelijk te maken. In beroep werd de beslissing van het CGVS door de RvV bevestigd. Uw cassatieberoep werd verworpen. Bijgevolg resten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u en uw echtgenoot betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Inzake uw volgend verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat deze volledig in het verlengde ligt van uw eerste verzoek waaraan geen enkel geloof kon worden gehecht, zijnde uw beweerde bekering (verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 09/01/2023, vraag 17 & 19). Dat u aanwezig bent op erediensten en bijbelstudies van de Verenigde Protestantse Kerk in Brugge is een verderzetting van een ongeloofwaardig bevonden bekering en kan dan ook geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Reeds in het kader van uw eerste verzoek ontkende de RvV niet dat u in België actief bent binnen de protestantse gemeenschap. Daarentegen werd wel opgemerkt dat een deelname aan activiteiten niet volstaat om een oprechte bekering aan te tonen, die is ingegeven vanuit een dieperliggende overtuiging. U maakte namelijk de oprechtheid van uw bekering allerminst aannemelijk, aldus de RvV. Het voorleggen van documenten waaruit blijkt dat u in België christelijke activiteiten uitvoert, doet hieraan geen afbreuk. Betreffende de door u neergelegde documenten in dit verband, zoals de brieven en de foto's, kan nog opgemerkt worden dat, om bewijskrachtig te zijn, documenten dienen te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, hetgeen hier geenszins het geval was. Wat betreft de brief van de kerkraad dient eveneens te worden opgemerkt dat dit stuk werd opgesteld op uw vraag. Het gesolliciteerd karakter ontnemt het stuk zijn objectieve bewijswaarde.

Ook uw bewering lid te zijn van de organisatie Faraza en een andere oppositiegroep en aldus te hebben deelgenomen aan manifestaties in Brussel (verklaring volgend verzoek DVZ, vraag 18) werd reeds beoordeeld door de RvV in het kader van uw eerste verzoek. In het kader van uw volgend verzoek voegt u louter toe ook te hebben geholpen op die protestacties tegen het regime. Door het louter herhalen van dezelfde motieven en zaken toe te voegen in het verlengde daarvan, slaagt u er niet in een nieuw licht te laten schijnen op die eerder gemaakte beoordeling van de RvV. U toont nog steeds niet aan dat u door uw deelname aan deze protesten in België in het vizier zou zijn gekomen van de Iraanse autoriteiten en u doet hiermee geen afbreuk aan het feit dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers, evenmin hebben zij veel aandacht aan wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet hebben gezet. U slaagde er in het kader van uw eerste en tweede verzoek niet in aan te tonen dat u reeds een verhoogd risicoprofiel had die bij terugkeer een groter risico loopt om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. De door u neergelegde foto's en brief doen geen afbreuk aan deze vaststellingen. Wat betreft de brief geschreven door Fereidun Farsi dient eveneens te worden opgemerkt dat deze handgeschreven brief door eender wie op uw vraag kan zijn neergepend. Het gesolliciteerd karakter ontnemt ook dit stuk zijn objectieve bewijswaarde. Op basis van voorgaande toont u niet aan dat u als activist dermate zichtbaar zou zijn en u hierdoor in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou gekomen zijn.

Wat betreft de foto van Iran King tijdens een vergadering met mensen uit Iran van over de hele wereld (verklaring volgend verzoek DVZ, vraag 19), dient te worden opgemerkt dat u nergens concretiseert wat u met deze foto wilt aantonen. Deze foto kan aldus geenszins gezien worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.”

Met betrekking tot de reeds aangehaalde vervolgingsvrees wegens verzoekers bekering en wegens zijn religieuze alsook politieke activiteiten kan het volstaan te verwijzen naar de eerdere beslissing van het CGVS en het arrest nr. 263 387 van de Raad van 1 september 2022.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, quod non in casu. In deze zin kan verzoeker dan ook geenszins gevolgd worden in het betoog dat het verwijzen naar een eerder verzoek/arrest van de Raad dat op hem betrekking heeft geen afdoende argument zou zijn.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Verzoeker blijft in het kader van zijn huidig volgend verzoek onder meer vasthouden aan zijn bekering en religieuze alsook politieke activiteiten zoals uiteengezet in zijn eerste verzoek om internationale bescherming en reikt thans slechts elementen aan die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken. Dat verzoeker voornamelijk verder borduurt op ditzelfde relaas, voegt niets nieuws of wezenlijks toe aan zijn dossier.

Door in het verzoekschrift te volharden in zijn bekering en te betogen dat dient gekeken te worden naar de huidige staat van de overtuigingen waarbij verzoeker aanstipt dat men het recht heeft om van godsdienst te veranderen, kan verzoeker geen afbreuk doen aan zijn ongeloofwaardig bevonden religieuze en politieke activiteiten.

Verzoeker slaagt er met zijn betoog niet in bovenstaande motieven om te buigen.

Waar verzoeker meent dat op heden niet werd gepolst naar zijn kennis van het christelijk geloof en hij zijn religieuze activiteiten en de neergelegde documenten benadrukt, moet de Raad erop wijzen dat verweerder niet heeft nagelaten rekening te houden met deze activiteiten doch met reden wordt aangestipt dat reeds in het kader van het eerste beschermingsverzoek niet werd ontkend dat verzoeker in België actief is binnen de protestantse gemeenschap doch werd opgemerkt dat een deelname aan activiteiten niet volstaat om een oprechte bekering aan te tonen, die is ingegeven vanuit een dieperliggende overtuiging.

Het gegeven dat verzoeker in België blijft deelnemen aan christelijke activiteiten, waarmee verweerder rekening heeft gehouden, hetgeen verzoeker nog verder staft middels de bij aanvullende nota van 29 mei 2023 bijgebrachte documenten, en hij niet bevraagd zou zijn geweest over zijn kennis van het christendom kan voorgaande vaststellingen niet ontkrachten.

Door de neergelegde documenten te benadrukken en de vormelijke beoordeling ervan te bekritisieren werpt verzoeker geen ander licht op de inhoudelijke, vormelijke en concrete beoordeling ervan.

Nu verzoeker gelet op het voorgaande niet kan overtuigen dat hij vanuit een diepgaande, doorleefde en verinnerlijkte overtuiging bekeerd zou zijn tot het christendom waardoor uit niets blijkt dat hij zich bij terugkeer naar Iran daadwerkelijk als christen zal gedragen of als dusdanig door zijn omgeving zal worden gepercipieerd, en er tevens niet aannemelijk wordt gemaakt dat er concrete indicaties zijn dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van deze religieuze activiteiten, kan verzoeker niet aannemelijk maken dat hij bij terugkeer een risico loopt op vervolging wegens apostasie.

De Raad merkt hierbij op dat wat de situatie betreft van bekeerde terugkeerders, reeds in het kader van verzoekers eerste beschermingsverzoek werd opgemerkt dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat een terugkeer slechts problemen zal veroorzaken wanneer sprake is van een verhoogd risicoprofiel, wat in casu niet aannemelijk wordt gemaakt. Er werd hierbij ook reeds aangegeven dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten of met betrekking tot hun bekering tot het christendom. Hierbij kan verder gewezen worden op de recente COI focus "*IRAN- Surveillance van*

de diaspora door de Iraanse autoriteiten” van 10 mei 2023 bijgebracht door verweerder bij aanvullende nota, waaruit kan vastgesteld worden dat niettegenstaande Iran één van de belangrijkste actoren van transnationale repressie is, de capaciteit van de Iraanse autoriteiten om de sociale media van haar burgers in het buitenland te monitoren niet onbepaald is, dat hoofdzakelijk activisten in ballingschap, doch niet alle, worden gemonitord, dat het regime prioriteiten stelt op basis van haar belangen en dat deze kunnen wijzigen. Volgens de geraadpleegde cybersecurityexpert liggen de prioriteiten thans bij journalisten en activisten van etnische minderheden en ook milieuactivisten. De hoofddoelstelling van de surveillanceactiviteiten in het buitenland, hoofdzakelijk via het online monitoren van openbare informatie op het internet, is het maken van profielen over de doelwitten en het in kaart brengen van netwerken (p. 20). De internetsurveillance is sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022 en de daarop volgende straatprotesten naar alle waarschijnlijkheid opgevoerd (p. 22-23). De hoeveelheid kritiek die een persoon uit op het regime is overigens geen grote factor in het vergroten van het risico dat een cyberdissident in ballingschap gemonitord wordt, doch de invloed die een persoon heeft bepaalt of deze een prioriteit vormt voor het regime waarbij bijvoorbeeld het hebben van 10.000 volgers niet belangrijk wordt geacht (p. 20-21). In casu moet bevestigd worden dat verzoeker geen politiek activisme in Iran heeft aannemelijk gemaakt, dat hij Iran legaal heeft kunnen verlaten en ook thans niet weet te overtuigen oprechte politieke activiteiten te hebben waarbij moet aangestipt worden dat verzoeker onder de 10.000 volgers heeft. Bovendien toont verzoeker hoe dan ook niet aan dat hij zijn religieuze en politieke berichten op sociale media niet kan verwijderen bij terugkeer naar Iran nu hij geen oprechte bekering of oprechte politieke activiteiten aannemelijk heeft gemaakt.

Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

Volledigheidshalve merkt de Raad hierbij dat niet elke aantasting van het recht op godsdienstvrijheid een daad van vervolging uitmaakt, maar dat dit enkel het geval is indien het om een ernstige aantasting of belemmering gaat. De Raad herhaalt dat verzoeker geen oprechte bekering tot het christendom heeft aannemelijk gemaakt en dat in casu de gegronde vrees voor vervolging ook niet aannemelijk wordt gemaakt nu verzoeker evenmin aannemelijk maakt dat hij zich bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als christen of opposant zal manifesteren of dat hij als dusdanig gezien zal worden door zijn omgeving en hij hoe dan ook niet aantoont dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst godsdienstige of politieke handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar voor vervolging.

In de bestreden beslissing wordt nog voorts met reden het volgende opgemerkt:

“Tot slot heeft uzelf geen elementen of stukken aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de huidige algemene situatie in Iran waarnaar u verwijst (verklaring volgend verzoek DVZ, vraag 20), een nieuw element zou zijn dat de kans aanzienlijk vergroot dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming, noch zijn er in het dossier dergelijke elementen aanwezig. Er moet worden vastgesteld dat het louter en op algemene manier verwijzen naar een algemene situatie niet volstaat om te worden beschouwd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt. U heeft immers nagelaten om concreet te duiden op welke manier de algemene situatie een impact heeft op uw specifieke situatie bij terugkeer naar Iran. Daarnaast werden er geen elementen geïdentificeerd die erop zouden wijzen dat de algemene situatie een impact zou hebben op uw persoonlijke situatie.”

Waar verzoeker wijst op recente ontwikkelingen in Iran en daarbij wijst op een reisadvies van de FOD Buitenlandse zaken moet de Raad vooreerst opmerken dat verzoeker geen persoonlijke gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet door louter de algemene veiligheidssituatie en politieke onrust in Iran aan te halen.

De Raad bevestigd in dit verband dat een verzoeker om internationale bescherming, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar enig verband met zijn persoon moet aannemelijk maken. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie die geen betrekking op verzoekers persoon, zonder dergelijk risico *in concreto* aan te tonen, kunnen in casu dan ook niet volstaan. Verzoeker kan zodoende met zijn verwijzing naar algemene informatie en persartikels in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geïdentificeerd of vervolgd.

Daarnaast kan aangaande de algemene veiligheidssituatie nog gewezen worden op de vaststellingen onder punt 2.3.4. (infra).

Verder dient erop gewezen dat uit het voorgaande blijkt dat verzoekers religieuze en politieke activiteiten een louter en kennelijk opportunistisch karakter hebben en niet zijn ingegeven vanuit een oprechte en

diepgewortelde overtuiging. Gezien verzoeker geen oprechte bekering of oprechte politieke activiteiten aannemelijk maakt, kan van hem worden verwacht dat hij zijn religieuze en politieke activiteiten staakt alvorens terug te keren naar Iran en is verzoekers verwijzing naar de gewijzigde algemene situatie in Iran op dit vlak verder niet dienstig. Uit deze algemene informatie blijkt overigens niet dat de situatie in Iran van zulke aard zou zijn dat deze ook voor personen die zich niet inlaten met (oprechte) protestacties en oppositieactiviteiten op zich problemen met zich zou (kunnen) brengen.

Met betrekking tot verzoekers betoog dat hij bij een terugkeer zal beschouwd worden als een reiziger komende uit België en dus een significant risico loopt op willekeurige verhoren en arrestaties, stipt de Raad aan dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt. Verder blijkt uit de COI Focus van 10 mei 2023 dat er de laatste drie jaar geen enkel persoon vanuit België gedwongen is teruggekeerd naar Iran (p. 25). De Raad stelt in dit verband vast dat er weinig informatie is over de situatie van Iraniërs die terugkeren naar Iran in het algemeen en van teruggekeerde verzoekers om internationale bescherming in het bijzonder (COI Focus 10 mei 2023, p. 27). Terugkeerders worden bij aankomst op de *Iman Khomeini International Airport* (IKA) in Teheran (nog steeds) onderworpen aan veiligheids- en mogelijks ook andere controles. Het weze nogmaals herhaald dat het vooral personen zijn die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren en dat er *in casu* geen enkele reden is om aan te nemen dat verzoeker over een verhoogd risicoprofiel zou beschikken en bij terugkeer in de aandacht van de Iraanse autoriteiten zou komen. Uit de COI Focus van 10 mei 2023 blijkt dat er sinds eind 2021 – begin 2022 verschillende in Europa wonende Iraniërs, waaronder Iraniërs met een dubbele nationaliteit, vluchtelingen en Iraniërs die in het buitenland verblijven, bij aankomst op de luchthaven worden ondervraagd nadat ze door de paspoortcontrole zijn gegaan en een inreisstempel ontvangen hebben waarbij het van de individuele omstandigheden in een zaak afhangt of iemand na terugkeer wordt ondervraagd (p. 28). Verder blijkt uit de COI Focus van 10 mei 2023 dat controle van socialemediaprofielen op de luchthaven niet systematisch gebeurt en dat dit, wanneer dit wel gebeurt, voornamelijk is bij terugkeerders bij wie een vermoeden bestaat van activisme of illegale activiteit en dat sociale media van bijzonder belang zijn wanneer een terugkeerder veel volgers heeft. Een van de geraadpleegde cybersecurityexpert verklaart het dan weer waarschijnlijk dat de Iraanse autoriteiten vragen naar de socialemediaprofielen van jonge mensen die in westerse landen wonen waarin het regime geïnteresseerd is, zoals Canada, de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Nederland en dat bepaalde werkprofielen van terugkerende personen die in het Westen wonen gescreend zullen worden (p. 29). De Raad wijst er verder op dat Iran sinds geruime tijd het beleid hanteert om geen gedwongen terugkeer te aanvaarden (COI Focus van 10 mei 2023, p. 24, met verwijzing naar DFAT-rapport van 14 april 2020, p. 70). Een terugkeer met een *laissez-passer* leidt luidens het reeds aangehaalde DFAT-rapport (p. 70) en de COI Focus van 10 mei 2023 (p. 29-30) tot nader onderzoek aan de hand van een ondervraging bij aankomst in Iran, omdat dit zou kunnen betekenen dat iemand illegaal is uitgereisd, *quod non in casu*, en dat terugkeerders met een *laissez-passer* worden gemarkeerd als personen die om internationale bescherming hebben verzocht, waardoor deze mogelijks zullen ondervraagd worden over de reden van het beschermingsverzoek. Volgens het DFAT-rapport van 14 april 2020 en de COI Focus van 10 mei 2023 duren de verhoren bij aankomst van terugkeerders met een *laissez-passer* een half uur tot een uur, al kan dit langer zijn indien de terugkeerder afwijkend antwoordt of als de autoriteiten vermoeden dat de terugkeerder in het verleden criminele feiten heeft gepleegd. Aanhouding en slechte behandeling zijn bij een dergelijke ondervraging niet gewoonlijk.

Het loutere feit dat verzoeker bij binnenkomst in Iran mogelijks ondervraagd zal worden naar de redenen van zijn vertrek en zijn asielrelaas betekent niet zonder meer dat hij bij terugkeer een risico loopt op mensonterende behandeling en kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in zijn hoofd een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen.

Waar verzoeker verder tracht te laten uitschijnen dat hij verwesterd zou zijn of als dusdanig zou riskeren te worden beschouwd bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, kan nog worden opgemerkt dat uit de door hem aangereikte en voorliggende informatie geenszins kan worden afgeleid dat het loutere gegeven dat hij enige tijd in België heeft verbleven zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofd. Verzoeker brengt, mede gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vermeende bekering en politieke engagement geen concrete elementen bij waaruit blijkt en toont evenmin in concreto aan dat, waar, wanneer, waarom of in welke omstandigheden hij in zijn land van herkomst als verwesterd zou riskeren te worden gepercipieerd en geïnterpreteerd. Hij toont niet aan dat zijn verblijf in Europa van hem een dusdanig verwesterd persoon zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Iran niet opnieuw zou kunnen opnemen en aldaar niet meer zou kunnen aarden. Evenmin toont hij aan dat hij omwille hiervan riskeert te worden geïnterpreteerd,

gestigmatiseerd of vervolgd. Ook anderszins maakt hij niet aannemelijk dat hij omwille van zijn afwezigheid uit Iran bij een terugkeer in moeilijke omstandigheden terecht dreigt te komen.

De Raad treedt ten slotte volgende terechte overwegingen bij:

“Waar u aangeeft te willen huwen met uw Belgische vriendin van wie u een foto neerlegt (verklaring volgend verzoek DVZ, vraag 19), dient te worden opgemerkt dat dit een motief is dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een relatie of zelfs een integratie in België. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen.”

Verzoeker laar deze motieven volledig ongemoeid en kan er geen afbreuk aan doen.

Waar ter terechtzitting wordt beklemtoond dat verzoeker tot een Arabische minderheid behoort, moet de Raad opmerken dat verzoeker er geenszins in slaagt aannemelijk te maken of aan te tonen dat hij als Arabier een gegronde vervolgingsvrees heeft. Verzoeker brengt geenszins informatie bij waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de situatie voor de etnische Arabieren uit Ahwaz in Iran van zulke aard zou zijn dat het loutere gegeven etnisch Arabier te zijn en een loutere aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zouden (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Dat dit zo zou zijn en/of dat verzoeker in dit kader ook maar iets te vrezen zouden hebben, kan gelet op verzoekers eigen verklaringen en gelet op de beschikbare landeninformatie daarenboven hoegenaamd niet worden aangenomen.

Zo blijkt uit de algemene informatie opgenomen in het administratief dossier dat de Iraanse Arabieren voornamelijk in de zuidwestelijke provincie Khuzestan wonen, dat Arabische culturele activiteiten worden getolereerd en Arabieren ongemoeid traditionele Arabische kleding kunnen dragen, vrij de Arabische taal spreken en uit anekdotes blijkt dat Arabieren in de provincie Khuzestan veel ruimte krijgen om hun etnische identiteit uit te drukken (DFAT Country Information Report Iran van 14 april 2020, p. 24-25).

Hoewel uit voormelde informatie tevens blijkt dat Arabieren net zoals andere etnische minderheden klagen over economische verwaarlozing en discriminatie in het onderwijs, werkgelegenheid, huisvesting, politiek en cultuur en verzoeker gewag maakte van discriminatie omwille van zijn origine (persoonlijk onderhoud van 16 juni 2021, p. 16), kan in casu vastgesteld worden dat verzoeker, die afkomstig is uit de provincie Khuzestan, decennialang als etnische Arabier in Iran kon verblijven, er school heeft gelopen en kon werken in een restaurant (persoonlijk onderhoud van 16 juni 2021, p. 3; Verklaring DVZ van 13 januari 2020, p.6-7). DFAT oordeelt overigens dat Arabieren niet specifiek het doelwit zijn van discriminatie op basis van hun etniciteit, inclusief wat betreft de toegang tot overheidsdiensten, en dat ze dezelfde bescherming worden verleend als andere etnische minderheden. De Raad stipt hieromtrent nog aan dat tal van de meest naaste familieleden van verzoeker als etnische Arabieren in Iran te Ahwaz verblijven waaronder zijn vader, minstens drie broers en een zus waarmee hij contacten heeft onderhouden (Verklaring DVZ van 13 januari 2020, p.7, 9; persoonlijk onderhoud, p. 5).

DFAT overweegt daarnaast dat Arabieren, meer nog dan andere etnische minderheden, die politiek actief zijn, waarschijnlijk de negatieve aandacht van de autoriteiten zullen trekken, vooral die in de grensprovincies en dat diegenen die pleiten voor meer rechten en autonomie en/of zelfbeschikking een groot risico op officiële intimidatie, controle, opsluiting en mishandeling lopen doch in casu moet benadrukt worden dat verzoeker geen politiek activisme in Iran heeft aannemelijk gemaakt, dat hij Iran legaal heeft kunnen verlaten en ook thans niet weet te overtuigen oprechte politieke activiteiten te hebben.

Daarenboven haalde verzoeker nergens enig persoonlijk, aan zijn Arabische etnische aanhorigheid verbonden concreet en ernstig probleem aan. Verzoeker verklaarde, gevraagd of hij alle redenen heeft aangehaald waardoor hij niet kan terugkeren naar Iran, overigens aan dat de hoofdrede zijn politieke activiteiten zijn en de andere redenen religie is (persoonlijk onderhoud, p. 17) en maakte op het einde van zijn persoonlijk onderhoud niet de minste melding van het feit dat hij bij een terugkeer naar zijn herkomstland problemen zou riskeren louter omwille van zijn Arabische etnie.

Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.4. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker

een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoeker toont evenwel met zijn verwijzing naar algemene informatie omtrent de behandeling van opposanten en demonstranten en een specifieke zaak van een Iraanse asielzoeker alsook met de verwijzing naar een reisadvies van de FOD Buitenlandse zaken die in essentie gericht is tot reizigers die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dat land afkomstig zijn, niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.6. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.7. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu het volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

2.3.8. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest benadrukt de Raad dat de bevoegdheid in deze beperkt is tot het onderzoek naar de aanwezigheid van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. De Raad doet in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten niet aan de orde.

2.3.9. Gezien verzoeker zich voor wat de aangevoerde schending van artikel 9 van het EVRM en artikel 10 van het Handvest betreft op geen andere elementen beroept dan de hoger besproken vluchtmotieven, wordt de schending van deze artikelen, nog daargelaten dat de Raad in het kader van het onderhavige beroep geen uitspraak doet over een maatregel tot terugleiding of verwijdering, niet dienstig aangevoerd.

2.3.10. Artikel 13 van het EVRM kan, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een effectief rechtsmiddel vereist (RvS 4 januari 2006, nr. 153.232). Verzoeker roept de schending in van de artikelen 2, 3 en 9 van het EVRM, maar in casu kan geen schending van voormelde artikelen worden vastgesteld.

2.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.12. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.13. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Dienst

Vreemdelingenzaken de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (eerste volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing. De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend drieëntwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU